

Páskándi Géza: A Dinnye és a Tök

Indák között piros bélű, szép zöld héjú görögdinnye édegett. Szomszédja a disznótök volt, sárgás-barnás, ragyavert.

– Hogy vagy, testvér? – kérdezte a Tök nyájasan szomszédját, mert már nagyon unta egész nyáron szótlanul ácsorogni a tűző napon. Ám a Dinnye föl húzta finnyás, kényes orrát, azt a gömbölyűt, s ajakbiggyesztve mutogatta piros ínyét, ezzel is a szegény Tököt fitymálva. Innen látszott, a Dinnyének nincs ínyére, hogy a Tök őt letegezi, s testvérének szólítja.

– Mi nem vagyunk testvérek. Nekem minden ősom dinnye volt – szólalt meg egy idő múlva gögösen a görögdinnye.

– Hát, ha testvérek nem is, de rokonok csak vagyunk... – reménykedett a Tök.

– Rokonaim a sárgadinnyék, én pedig, ha nem tudnád, görög vagyok.

– Görög, mert görögsz-gurulsz meg hömbörögsz... – nevetett nagyot a Tök, de nem rosszaságból, inkább csak tréfásan.

– Görög vagyok, mert szépségem is görög, nézd az orcámat, orromat, szájamat, nézd a fejem formáját... – emelte magasra zöld és gömbölyded fejét indájáról a Dinnye, hogy megmutassa szépségét a világnak.

Épp akkor járt arra a dinnyecsősz, és épp egy dinnyét kívánt enni, mert nagyon megszomjazott, amikor meglátta a fejét büszkén föltartó görögdinnyét.

– Ez épp jó lesz... – motyogta és lecsapott.

Lecsapott és meglekelte, s kunyhójában egy ültében mind megette, de a magvát félretette, a héját meg visszatette, vissza az indák közé.

A Tök szomorúan nézte rokona zöld bőrét, ahogy száradtsugorodott a napon.

– Látod, testvér, ha nem hencegtél volna szépségeddel, ma is itt lehetnél mellettem.

– Még most sem vagyunk testvérek! – nyöszörögte makacsul a dinnye héja, s apránként elfonnyadt, aszalódott indák között, lapuk alatt.

– Szegény rokon! – siratta a jószívű Tök, mert bár neki a feje ragyavert volt ugyan, nem volt görög szépség, inkább csúnyácska, okosnak sem mondható, annyi magához való esze mégiscsak volt, hogy elgondolkozzék a dinnye sorsán, és a szíve, amely igen jó volt, elszomorodjék.

No, de hát mi se búsuljunk, mert jövőre újabb dinnye serken a félretett magokból, akinek tán több esze lesz a gögös görögnél.